

än den andra (fig. 92). Alla dessa äro vanligen ellipiska och i ändarna mer eller mindre afsmalnande; eller också äro de ovala och afrundade (fig. 91).

Än *sakna de sådan fals* och äro endast omgifna af en alldeles plan yta. Dessa äro till omkretsen stundom äggformiga (fig. 93), stundom fyrkantiga (fig. 94).

2:do Till den andra gruppen af portativa knackstenar räkna vi dem, som äro försedda med två eller flera runda ingröpningsar, för att med fingerspetsarna bättre fasthållas under användandet (Planch. VIII fig. 95-99). Om man närmare betraktar en sådan sten, t. e. originalet till planchen 95, eller 96, så är det knappast möjligt att misstaga sig om det ändamål, hvartill den varit använd. Man ser nemligen på ändarne af stenen de mest påtagliga spår efter hårda slag mot en annan hård kropp, under det att sidorna äro fullkomligt släta och orörda. Detta är så i ögonen fallande, att det omöjligt kan öfverses, sedan man en gång varseblifvit det.

Nämde runda ingröpfung är stundom i midten genomborrad till ingröpfungen på motsatta sidan, så att ett hål går tvärs igenom stenen. Genom detta hål har utan tvifvel gått en rem, med hvilken stenen hängt vid bältet. De öfriga stenarna, i hvilka ej finnas hål, utan blott ingröpfungar, hafva utan tvifvel blifvit burna i pung eller ficka vid bältet. Således finnas, äfven af denna grupp, både sådana, som varit burna i rem och sådana, som varit burna i ficka.

Till formen äro dessa stenar mycket olika; man finner dem som äro A) försedda blott med två ingröpfungar, en på vardera sidan: a) klotrunda, knappt något litet hoptryckta, och försedda med en enda rund ingröpfung på vardera sidan (pl. VIII. fig. 99). Detta stenklot är af hornblände och af $3\frac{1}{2}$ tums diameter. Jag har äfven ett annat något mer hoptryckt och af mycket mindre dimensioner, nemligen $1\frac{1}{2}$ tums diameter. Stundom äro till och med dessa genomborrade från begge sidor, med hål i form af en kegla, hvars spets ligger inåt. Från dessa gifvas öfvergångar till